

Проповед 211

Стани и свети

Прочит: Исая 60, 1 - 6

Скъпи братя и сестри,

Рождество отмина. Отмина големият празник, на който отбелязахме идването на светлината на тази земя. Ние знаем - Исус Христос дойде на тази земя, за да донесе промяна, надежда, мир и спасение, за да донесе вечен живот. В много случаи ние, празнувайки Рождество, си напомняме всички тези неща, но след като празникът отmine, спираме да мислим за тях и забравяме за светлината на света. Началото на годината е време, в което ние планираме и мислим за бъдещето, опитваме се да насочим мислите си към това, което искаме да постигнем през следващата година в живота си, но забравяме да планираме какво искаме да постигнем, следвайки Бога, забравяме да си дадем сметка до каква степен искаме да израстем към Бога. В един дом за деца с увреждания живеело едно момиче, което било сляпо по рождение. Това момиче търсело по цял ден нещо. Когато го попитали какво търси, детето отговорило: "Търся светлината". Това дете, което било вероятно и с психични увреждания, с малко думи показало какъв е истинският стремеж на хората от този свят – те се стремят да намерят и достигнат светлината. Повечето от тях обаче въобще не го осъзнават. Не знаят и не разбират, че трябва да достигнат светлината. Затова и залагат на временното щастие и краткотрайните мечти. Не инвестират във вечността. В тези дни, когато годината започва, излезе една статистика, която твърди, че хората изпадали в големи депресии точно през този период на годината, защото поглеждали назад в живота си и не виждали нищо съществено; поглеждали напред и не виждали никакви съществени неща, за които да се борят. Една история разказва за двама сина, чийто баща, цар на едно голямо царство, им поставил задача. Те трябвало да запълнят една голяма дворцова зала с някакъв материал по техен избор. Този, който запълнил залата най-добре с материал, избран от самия него, щял да получи правото да стане цар след баща си. Дошъл първо по-големият син. Той бил избрал сламата. Тя била лека и обемна и той бързо успял да запълни огромния салон. Тогава дошъл по-малкият. Първо отстранил сламата, а след това поставил на средата на залата една свещ и я запалил. Като направил това, светлината изпълнила цялата зала. Тогава царят му казал: Ти ще царуваш след мене, защото не запълни залата с нещо, от което никой не се нуждае, като ненужната слама, а я напълни с нещо, от което всеки човек се нуждае, нещо, към което всеки човек се стреми – светлината. Понякога ние постъпваме точно така с живота си. Запълваме го с първото, което намерим, и така не остава място за светлината, а светлината е това, от което най-много се нуждаем, това, без което не можем. В края на едната година и в началото на другата, ние трябва да си помислим за нещата, с които сме запълнили живота си. Да изхвърлим излишното и да запълним живота си само с най-нужното - с Исус Христос. Пасажът от книгата на пророк Исая е не само пророчество за идването на Исус Христос, а ни насочва и към това да погледнем живота си и да установим къде се намираме, за да се променим. Сега ще помислим каква е ролята на светлината в живота ни и дали сме дали място на Бога в сърцата си.

1. Защо се нуждаем от Бога? Много често ни се задава точно този въпрос. Хората не престават да ни питат: "Какво ще спечеля, ако следвам Бога?" Или: "Какво ще се промени в начина ми на живот?"... "Какво ще се промени за мен във финансово отношение?"... "Ще имам ли някакви привилегии?... "Какви са предимствата за мен?" Често ни се задават много въпроси, все от този сорт. Често ние оставаме неми и не знаем какво да отговорим, защото тези въпроси, сами по себе си, са абсурдни. Представете си, че всички учени се съберат, за да решат дали растителният свят се нуждае от светлината или не. Или да дискутират въпроса защо е необходимо слънцето да грее растенията всеки ден. Никога не се е случило, няма и да се случи, защото всички, дори и най-необразованите, знаят, че всяко растение и всяко живо същество се нуждае от светлина. Ако няма светлина, няма да има и живот. Учудващо е, че хората, макар и да знаят, че светлината е жизнено необходима за живота на всяко живо същество, не го прилагат по отношение на себе си. Всеки един човек осъзнава, че се нуждае от светлина за душата си, и въпреки това мнозинството от хората продължават да живеят в тъмнина. Помислете колко много ние, хората, се грижим за тялото си и колко малко за душата си. Всеки човек чувства нуждата си от Бога, но в повечето случаи или не иска въобще да се замисли за това и си намира заместители на Бога, или отлага търсенето на Бога до безкрайност, така че накрая става много късно. Става така, че светлината в нас, хората, или това, което ние си мислим, че е светлината, в края на краищата се оказва тъмнина. Иначе не можем да си обясним толкова много депресии и самоубийства, и безсмислен живот дори и сред най-“успелите” хора на този свят. Безсмисленият живот в тъмнина винаги дава за плод объркване и безпътица. В думите от книгата на пророк Исаия ясно можем да усетим голямата сила на тъмнината. Тъмнината е завладяла целия свят, подтиснала е всички хора, обезсмислила е ежедневието им и ги е откъснала от Бога. В цялата книга на пророк Исаия можем да видим колко голяма е надеждата му, че Бог ще се намеси и ще изгони тъмнината, за да може да дойде светлината. Пророкът се надява, че на измъчената земя няма да има тъмнина, както е било в предишните дни, а ще има светлина. Ние се нуждаем от светлината на Бога, ние се нуждаем в живота ни да има повече светлина и по-малко тъмнина, нуждаем се да мислим повече за духа и по-малко за плътта. Но как можем да получим светлината?

2. Исус Христос – светлината на света. Има само един начин да живееш в светлината – да оставиш Бог да те заведе до светлината. Бог изпрати Исус, за да донесе светлината на този свят, изпрати Го да ни извади от мрака, изпрати Го, за да имаме шанс. Захария, бащата на Йоан Кръстител, пророкува така за идването на Исус Христос: **“...поради съкровено то милосърдие на нашия Бог, с което ще ни посети зора отгоре, за да осияе седящите в тъмнина и в смъртна сянка; така че да насочи стъпките ни в пътя на мира.”** Когато Божиите ангели идват да съобщят вестта за раждането на Спасителя на овчарите, се казва: **“И ангел от Господа застана пред тях, и Господнята слава ги осия;...”** Или Йоан, в началото на своето Евангелие, ни казва: **“В Него беше животът и животът беше светлина на човеците. И светлината свети в тъмнината; а тъмнината не я обхвана.”** И още: **“И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.”** Идването на Исус носи светлината. То разкъсва мрака на този свят, то променя статуквото. Идването на Исус Христос ни дава шанс пред Бога. Това е ясно изразено и в пророчеството на Исаия: **“светлина дойде за теб и славата Господня те осия.”** Идването на Спасителя е отразено като светлина, която идва на този свят, светлина, която идва за всеки човек, светлина, която не прост свети някъде за някого, а е готова да осияе всеки един човек. Каква е причината за идването на светлината? Тя е само една – съществуващият мрак: **“Защото, ето, тъмнина ще покрие земята и**

мрак - племената; а над тебе ще осияе Господ и славата Му ще ти се яви. Народите ще дойдат при светлината ти и царете - при бляскавата ти зора. Вдигни наоколо очите си и виж: те всички се събират, идват при тебе;..."

Идването на Исус Христос има само една цел и тя е да разкъса тъмнината - да победи греха и да даде шанс за спасение на всеки човек на тази земя. Тук ясно се казва, че тъмнината не е хипотетична опасност, а нещо съвсем реално. Пророкът говори за тъмнина, която е толкова реална и силна, че вече е покрила цялата земя. Точно тогава обаче Бог е готов не само да дойде, но и да осияе над живота ни, да даде смисъл на безсмисленото ни ежедневие. Бог няма за цел да подобри качеството ни на живот, а да донесе Спасение. Затова Исус се роди на тази земя, затова страда, затова вървя към Голгота, затова беше разпънат по най-жесток начин. Исус дойде, за да ни осияе със светлина, да ни донесе вечен живот. Дойде, за да ни даде шанс, както се описва в това пророчество, да се съберем при Него; за да могат хора от всяка раса и от всеки народ да отидат при Исус и да бъдат спасени. Този, който е осъзнал тъмнината и е видял, че не може да живее без светлина, може да върви към светлината, може да получи светлината, може да влезе в Спасението и вечния живот.

3. Какво да правим, веднъж осъзнали и приели светлината? Пророк Исаия е категоричен – ние трябва да сме активни; не можем да си останем същите, да живеем по същия начин, да се въртим в същия безсмислен кръг на живота, да продължим да живеем с тъмнината и за тъмнината. Затова пророкът ни предлага няколко важни стъпки. Първо, щом веднъж сме били осияни от светлината, трябва самите ние да носим светлина: *„Стани, свети...“* Бог ни призовава, щом веднъж сме били осветени от голямата му любов, щом сме били посетени от Исус Христос, щом сме осъзнали реалността на Спасението, да започнем сами да светим и да носим светлина в този свят. Как може да стане това, се питаме ние често и се оправдаваме: "Ние сме грешни човеци." Ние светим със светлината на Бога, който ни е посетил. Не с нашите добри дела, не с нашето съвършенство, не с качествата си, а с това, което Бог ни е дал, защото: *„за всичко имам сила чрез Онзи, Който ме укрепява.“* (Филипяни 4:13) Ние имаме сила да бъдем това, което сме, както казва пророкът *„защото светлина дойде за теб и славата Господня те осия.“* Ние сме призовани да светим в този свят, защото Бог ни е дал светлина. И не бива да забравяме това през годината, която ни предстои, а да си обещаем, че ще се грижим малко по-малко за себе си и малко повече за Божието дело. Осъзнавате ли колко тежко е състоянието на този свят? Осъзнавате ли колко много този свят се нуждае от светлината на Бога, колко много се нуждае от Исус Христос? *„Защото, ето, тъмнина ще покрие земята и мрак - племената; а над тебе ще осияе Господ и славата Му ще ти се яви.“* Не трябва да сме пасивни, защото ние сме получили нещо голямо и велико, ние сме получили шанса да сме близо до Бога, да бъдем спасени, да сме записани в книгата на живота, да имаме вечен живот. Получили сме и привилегията да сме осияни от Бога и така да станем част от плана Му за този свят. Ако съзнаваме колко велико е спасението и колко важно е за хората, които не познават светлината, ще станем и ще светим, за да покажем светлината на всички хора около нас, за да покажем Исус, за да покажем кои са истински съществените неща. Как можем да светим, обаче? Много е лесно - всяко светило, което трябва да свети, трябва просто да бъде запалено, за да пръска светлина. Ние можем да пръскаме Божиата светлина по два начина: като говорим или разказваме за това, което Бог е направил за нас, и като живеем живот, който отговаря на вярата ни в Бога. Светлината ще бъде много силна, когато ние говорим и живеем според това, което Бог ни е поверил. Ние не можем да бъдем християни само на думи - да говорим за любовта си към Бога, а да мразим хората, да говорим за грижа за другите, а да се грижим само за себе си, да говорим колко ценно е

това, че Бог ни е спасил, а да не оценяваме жертвата на Исус, да говорим за това колко хубаво е да си спасен, а хората да не виждат радостта, която изпитаваме от факта, че сме спасени. Помислете за тези неща и преценете доколко светите и доколко светлината, която пръскате, е добро свидетелство за Бога. Защото често с живота и делата си отблъскваме хората, вместо да ги привличаме. Ако ние светим, както трябва, ако пръскаме светлината, която Бог ни е дал в сърцата, тогава се казва: **„Народите ще дойдат при светлината ти и царете - при бляскавата ти зора.“** И още: **„Вдигни наоколо очите си и виж: те всички се събират, идват при тебе;...“** Хората няма да дойдат заради това, че ние сме много добри хора, или че сме перфектни човеци, но ако видят Исус Христос в живота ни, ще бъдат впечатлени и ще искат да познават Този, Който може да променя човешкия живот по този начин. Когато видим какво Бог прави, не можем да не се зарадваме: **„Тогава ще видиш и ще се зарадваш, и сърцето ти ще затрепти и ще се разшири;“** и **„ще прогласят хваленията Господни.“** Когато хората се спасяват, ние трябва да се радваме. И трябва да сме уверени, че там, където ние сме готови да пръскаме светлина, там, където искаме да вървим по Божията воля, винаги ще има плод, и радост, и спасение. Разширете сърцата си за Бога и за това да вървите по Неговата воля; тогава плодът ще бъде радост и земята ще се изпълни с хваление за Господа.

4. Подновяване на завета. Днес ние подновяваме завета с Бога и това е свързано също с обещанието ни да светим за Бога. Това е може би едно от най-важните богослужения за Църквата и за всеки един християнин. Ние искаме като християни и като църква да обещаем на Бога, че и през тази нова година ще вървим заедно с Него, да Му обещаем, че ще Му служим с всичките сили и способности, които Той ни е дал. Ние искаме да си спомним за нашите отговорности като християни, да си напомним, че нашето задължение е първо към Бога и после към всички и всичко останало. Затова, като знаете колко много мрак има в този свят, и като съзнавате какво Бог е направил за вас, донасяйки светлина в безнадеждния ви живот, станете и носете светлина, и бъдете благословение за хората около вас: за семействата и близките си, за приятелите и съседите си, и за всеки човек, при когото Бог иска да ви употреби. Станете и светете. Амин.